Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

peccatū ei ñsoluet. Querende s g unicuq; æ diuitie ut pec
catū ei possit absolui. Verū si dignet dns t oculos nobis ad
uidendū. vt uobis adaudiendū aures cordis apiret. quid
sibi uelit legis latoris sensus optus mysterius requiremus.
Et pmo quide uideam hoc ipsum qd recitatū ē secdm lit
terā quale sit. Videt de bis dicere inquo manib scā com
missa s. idē que indnu donis oblata s. Verbi grā uota æmu
nera que in ecclis di adusum scōr. æ ministeriū sacerdotū.
t que obnecessitate paupum adeuotis æ religiosis mentib
offerunt. De bis siquis qualibæ psumptione subtraxerit.
decernit lex ut simemorat fuerit peccasse. æ sponte cōpunc
tione cordis acceperit. de eo enū qui ñsponte cōpungit s.
alio arguente cuincit dificilius remediū ē. Hic g qui spon
te recordatus fuerit peccatū suū. reddæ illud inquit ip
sum qd subtraxerat æ addit adillud quintas. Simpliciores
quippe estimant ita dictū. ut uerbi causa si quinq; num
mi subtracti s unus addat ut p quinq; sex reddere uide
atur: Sed qui indisciplina numerorū pitiā gerunt. longe
alit isti uocabuli numerū supputant. Nam æ in greco non
habæ quod simplicit quintas facit. sed habæ ΕΝΙΤΙΕΝΤΙΟΝ.
Quod nos quidem possum dicere sup quintas. Nisi diceretur
istud specialis cuiusda numeri apud illos ee uocabulū. quom
dicetur p quinq; alios quinq; dandos æ unū sup. vt uerbi grā
intelligatur qui furatus sit quinq; nummos. ipsos quidem
quinq; restituere. æ alios quinq; uno sup addito. Hec tam hoc
ctinuo p furtis aut fraudib intelligenda s. sed quod æiā si q
pusibus sibi necessarius descis pecuniā sumpsit æ moras ad
tulit in restituendo huimodi lege estringit. Que lex æiā
secdm litterā edificare debæ audientes. Valde enī utilis æ